

Sygn. akt II K 201/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Cichocka

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Grabowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej: T. N.

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018 r. sprawy:

A. L. (L.)

s. A. i L. z domu S.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 24 marca 2018 r. w ruchu lądowym na drodze (...), w miejscowości S. gm. K. kierował samochodem osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem: I - 1,09 mg/l, II - 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dokonał będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. o czyn z art.178a§4 kk

II. w dniu 24 marca 2018r. na drodze (...), w miejscowości stara R., Gm. K. kierując pojazdem osobowym marki O. (...) o numerach rej.

(...) nie zatrzymał się do kontroli drogowej i kontynuował jazdę, pomimo wydawanych przez policjantów komendy Powiatowej Policji w K. poleceń zatrzymania pojazdu za pomocą sygnałów świetlnych i dźwiękowych

tj. o czyn z art.178 b kk

I. oskarżonego A. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych czynów i za to:

- za czyn z pkt I z mocy art. 178a§4 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z pkt II z mocy art.178 b kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art.85§1 i 2 kk i art. 86§1 kk łączy orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce orzeka karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art.42§3 kk za czyn z pkt I orzeka wobec oskarżonego dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

IV. na podstawie art.42§1 a pkt 1 kk za czyn z pkt II orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

V. na podstawie art.90§2 kk w zw. z art.85§1 kk i art. 88 kk łączy orzeczone zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i orzeka wobec oskarżonego łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

VI. na podstawie art.43a§2 kk za czyn z pkt I orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

VII. na podstawie art.627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt. II K 201/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 marca 2018 r. st. sierż. Ł. B. wraz z st. post. R. G. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym. Około godziny 20.10, jadąc na miejsce zleconej interwencji, tj. do miejscowości S. zauważyli pojazd O. (...) o nr rej. (...), który przejeżdżając drogą asfaltową prowadzącą ze S. do B. przeciął im drogę i wjechał w drogę gminną. Technika jazdy kierującego wskazywała, że może on znajdować się pod działaniem alkoholu. W związku z tym zostały użyte sygnały świetlne i dźwiękowe celem zatrzymania pojazdu do kontroli. Kierujący nie zatrzymał się w wyznaczonym miejscu i czasie. Następnie przyspieszył oddalając się od radiowozu. Po przejechaniu około 300 metrów, na łuku drogi stracił panowanie nad pojazdem i wypadł z drogi, wjeżdżając w przydrożne zakrzaczenia.

Kierującym pojazdem okazał się A. L.. Wymieniony został poddany badaniom alkometrem A 2.0 na zawartość alkoholu. Badanie wykazało o godz. 20:52 – 1,09 mg/l, a o godz. 20:54 – 1,11 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.

A. L. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 3 listopada 2011 r. w sprawie sygn. akt. II K 463/11 został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów:: wyroku w sprawie II K 463/11 k. 26, zeznań świadka R. G. k. 41v, k.20v, protokołu badania stanu trzeźwości k. 2, karty karnej k.22, świadectwo wzorcowania k. 3.

Oskarżony A. L. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż prawdą jest, że w dniu 24.03.2018 r. na drodze w miejscowości S. kierował samochodem marki O. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości. Wtedy też został zatrzymany przez patrol policji. Oskarżony wyjaśnił, iż kiedyś posiadał prawo jazdy, ale zostało mu ono zatrzymane z związku z kierowaniem w stanie nietrzeźwości. Podał, iż żałuje swojego czynu (k.8) Dodał, że faktycznie w dniu zdarzenia nie zastosował się do sygnałów świetlnych i dźwiękowych wydanych do zatrzymania przez policjantów Był wówczas po spożyciu około 8 piw i obawiał się konsekwencji zatrzymania (k.25)

Na rozprawie wskazał, iż przyznaje się, iż był pod wpływem alkoholu, ale to nie było na drodze asfaltowej. Tego dnia remontował mieszkanie, wypił troszkę, wywoził gruz na drogę. Mieszka na kolonii, tam jest droga polna. Wyrzucił ten gruz, wracał do domu, był już koło domu kiedy raptownie zauważył światła i sygnały policyjne. Tego dnia córka miała problemy z mężem, była interwencja. Wyjaśnił, iż chciał przepuścić radiowóz, żeby policja go wyminęła i pojechała dalej. To było na polnej drodze prowadzącej do jego posesji, około 1 km od asfaltu. (k.41)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w trakcie postępowania przygotowawczego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożył wyjaśnienia, zgodne z ustalonym w sprawie stanem faktycznym.

Natomiast wyjaśnienia oskarżonego złożone w trakcie rozprawy, stanowią jedynie nieudolną linię obrony, zmierzającą do uwolnienia się od odpowiedzialności karnej za zarzucane mu przestępstwa.

Wina oskarżonego w zakresie czynu z pkt I a/o nie budzi żadnych wątpliwości, albowiem z protokołu badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu wynika, iż o godzinie 20:52 poziom alkoholu w wydychanym powietrzu wynosił 1,09 mg/l, a kolejno o godzinie 20:54 - 1,22 mg/l.

Należy podkreślić, iż znamieniem przestępstwa z art. 178a § 4 kk jest m.in. prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w „ruchu lądowym”. Pojęcie „ruchu lądowego” obejmuje swoim zakresem nie tylko drogi publiczne i strefy zamieszkania, ale wszelkie miejsca ogólnie dostępne, na których odbywa się rzeczywisty ruch pojazdów (Postanowienie SN – Izba Karna z dnia 28 maja 2008 r. IV KK 29/08).

Oskarżony A. L. był już karany sędownie za czyn z art. 178a §1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 3 listopada 2011 r. w sprawie sygn. akt. II K 463/11, zatem jego zachowanie wyczerpało dyspozycję art. 178a § 4 kk.

Odnosnie popełnienia czynu z pkt II a/o, w ocenie Sądu zgromadzone dowody i ich analiza bezspornie wskazują na sprawstwo oskarżonego. W tym zakresie Sąd nie podzielił wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie, w których tłumaczył, iż chciał przepuścić funkcjonariuszy na wąskiej drodze. Wyjaśnienia te są sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w szczególności z zeznaniami świadka R. G. oraz z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Świadek R. G. (k. 41v,20v) funkcjonariusz Policji, który wraz z Ł. B. w przedmiotowym dniu zatrzymali oskarżonego A. L. wskazał, iż tego dnia już na początku służby mieli anonimowe zgłoszenie, że nietrzeźwa osoba ma jeździć w miejscowości S.. Jednak wówczas nie udało się zatrzymać kierującego. Tego samego dnia wieczorem mieli kolejne zgłoszenie w tej miejscowości. W trakcie dojazdu zauważyli samochód osobowy marki O. (...), który wyjechał z drogi gminnej, przejechał drogę asfaltową prowadzącą ze S. do B., następnie pojechał prosto w drogę gminną. Był to ten sam pojazd, którego dotyczyło wcześniejsze zgłoszenie. Świadek zeznał, iż od razu pojechali za tym pojazdem włączając sygnały dźwiękowe oraz świetlne. Pomimo tego kierowca tego pojazdu nie zatrzymał się, gwałtownie przyspieszył i zaczął oddalać się. Jechali bezpośrednio za tym kierowcą i po przejechaniu kilkudziesięciu metrów kierowca na łuku drogi stracił panowanie nad pojazdem i wjechał w zakręcenie. Za kierownicą siedział mężczyzna pod silnym działaniem alkoholu, czuć było do niego silną woń alkoholu oraz miał bełkotliwą mowę. Świadek podał, że kierujący niemal wypadł zza kierownicy. Badanie potwierdziło, iż kierujący znajdował się w stanie nietrzeźwości .

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zeznań wskazanego świadka i przyjął je za wiarygodną podstawę ustaleń faktycznych. Jego relacje były logiczne i spójne. W ocenie Sądu świadek nie miał żadnych powodów, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza winę i sprawstwo oskarżonego w zakresie przestępstwa z art. 178b kk. Zgodnie z tym przepisem odpowiedzialność karną ponosi ten, kto pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, poruszając się pojazdem, przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego nie zatrzymuje niezwłocznie pojazdu i kontynuuje jazdę.

Nie ulega wątpliwości, że funkcjonariusze policji są osobami uprawnionymi do kontroli ruchu drogowego. Przedmiotowego dnia poruszali się oni oznakowanym radiowozem z włączonymi sygnałami dźwiękowymi i świetlnymi. Ponadto zatrzymanie ma nastąpić niezwłocznie, czyli natychmiast, tak szybko, jak to możliwe, tak szybko jak jest to niezbędne do bezpiecznego wyhamowania pojazdu. Dodatkowo poza tym, że sprawca nie zatrzymuje się, to jeszcze musi kontynuować jazdę. Kontynuowanie jazdy oznacza dalszą jazdę, z tym, że nie ma znaczenia, jaki odcinek zostaje pokonany może być nawet niedługi.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że:

I. w dniu 24 marca 2018 r. w ruchu lądowym na drodze (...), w miejscowości S. gm. K. kierował samochodem osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem: I - 1,09 mg/l, II - 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dokonał będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. popełnienia czynu z art.178a§4 kk

II. w dniu 24 marca 2018r. na drodze (...), w miejscowości stara R., Gm. K. kierując pojazdem osobowym marki O. (...) o numerach rej. (...) nie zatrzymał się do kontroli drogowej i kontynuował jazdę, pomimo wydawanych przez policjantów Komendy Powiatowej Policji w K. poleceń zatrzymania pojazdu za pomocą sygnałów świetlnych i dźwiękowych, tj. popełnienia czynu z art.178 b kk

Sąd za każdy z czynów wymierzył oskarżonemu karę po 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art.85§1 i 2 kk i art. 86§1 kk połączył orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce orzekł karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności. Jednocześnie Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie nie występuje szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa art. 69 § 4 kk, uzasadniający zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawy przestępstwa z art. 178a § 4 kk.

Wymierzając oskarżonemu zarówno kary jednostkowe, jak i karę łączną Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów. Na ustalenie znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu z art. 178a § 4 kk wpływ miało znaczne, kilkukrotne, przekroczenie dopuszczalnego stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, co wskazuje na znaczny stan upojenia oskarżonego w czasie gdy prowadził on samochód. Stopień lekceważenia porządku prawnego przez oskarżonego jest wielki. Oskarżony działaniem swoim naruszył podstawowe reguły ostrożności obowiązujące uczestników ruchu drogowego. Kontynuowanie jazdy i ucieczka przed organem kontrolującym ruch drogowy również niosło zagrożenie dla bezpieczeństwa powszechnego. Wobec oskarżonego nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bądź pomniejszające stopień jego zawinienia, jako osoba dorosła, mógł on z łatwością przewidzieć następstwa swojego zachowania.

Sąd wziął również pod uwagę jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność oskarżonego. (karta karna k. 21)

Istotnych okoliczności łagodzących, mających wpływ na wymiar kary, Sąd nie dostrzegł. Wprawdzie oskarżony werbalnie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów, jednak jego wyjaśnienia złożone na rozprawie zmierzały w sposób oczywisty do umniejszenia swojej winy oraz wskazywały, że oskarżony kompletnie nie zrozumiał naganność swojego postępowania.

Zdaniem Sądu kara w orzeczonym wymiarze spełni swe cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, a także w zakresie prewencji ogólnej, czyniąc zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Jednocześnie swoją dolegliwością nie przekracza stopnia winy.

Na podstawie art.42§3 kk za czyn z pkt I Sąd orzekł wobec oskarżonego dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Sąd nie dopatrył się w przedmiotowej sprawie wyjątkowego wypadku uzasadnionego szczególnymi okolicznościami. Oskarżony kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, swoim zachowaniem prezentując lekceważącą postawę wobec obowiązującego porządku prawnego.

Na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 kk, w związku ze skazaniem za przestępstwo opisane w art. 178b kk, Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Określając okres zakazu na 1 rok Sąd uwzględnił stopień zagrożenia jaki swoim zachowaniem stworzył dla bezpieczeństwa w ruchu.

Sąd połączył orzeczone zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i orzekł wobec oskarżonego łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Orzeczony środek karny ma stanowić realną dolegliwość związaną z faktem popełnienia przez oskarżonego umyślnych przestępstw przeciwko zasadom bezpieczeństwa w ruchu drogowym i wpłynąć na oskarżonego wychowawczo i zapobiegawczo.

Sąd na podstawie art. 43a § 2 kk orzekł obligatoryjny, przy skazaniu z art.178 a§ 4 kk, środek karny – świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10 000 złotych. Okoliczności sprawy przemawiają za orzeczeniem tego świadczenia w minimalnej wysokości.

O kosztach sądowych orzeczono w oparciu o przepis art. 627 kpk.